

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-12Csp/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220203088
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Hrebíčková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7220203088.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Petrou Hrebíčkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, D., zastúpený JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Urbánkova 6, Košice, o zaplatenie 661 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Consumer Finance Holding a.s., a.s.) sa žalobou doručенou súdu dňa 3.4.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.728,17 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 25.8.2017 do zaplatenia.

2. Žalobu v podstatnom odôvodnil tým, že dňa 3.12.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 so žalovaným Zmluvu o pôžičke č. 9003076/5610505156, na základe ktorej poskytol žalovanému bezhotovostným prevodom bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.000 eur, s počtom mesačných splátok 72, s výškou splátky 50,05 eur, pri celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 3.603,60 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku v dojednaných splátkach, preto ho právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.6.2017 vyzval na úhradu dlžnej sumy a upozornil ho v lehote nie kratšej ako 30 dní na možnosť úver zosplatiť, v prípade neuhradenia splátky splatnej v mesiaci 04/2017. Žalovaný ani v poskytnutej dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradil, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 19.8.2017 oznámil žalovanému, že došlo k okamžitému vyhláseniu splatnosti úveru ku dňu 18.8.2017. Žalovaný pred podaním žaloby uhradil na predmetnom úvere sumu 1.339 eur, celkový dlh tak po započítaní jeho úhrad činí 1.728,17 eur (3.067,17 eur – úhrada 1339 eur). Právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. zanikol zlúčením so Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ktorá sa stala jeho právnym nástupcom.

3. Uznesením č.k. 12Csp84/2020-63 zo dňa 21.10.2020 súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že namiesto žalobcu VÚB, a.s., IČO: 31 320 155 so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava vstúpil ako žalobca obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., ktorá nadobudla ku dňu 25.9.2020 rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 pohľadávku voči žalovanému. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.12.2020.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe potvrdil, že uzavrel s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 5610505156. Namietol, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje zákonné obligatórne náležitosti, a to z dôvodu, že v zmluve uvedená

RPMN 24,15 % je nižšia ako ročná úroková sadzba 24.16 %, preto údaj o RPMN je celkom zjavne nesprávny. Okrem toho do RPMN mali byť zahrnuté aj náklady za poskytnutú doplnkovú službu-poistenie. Preto aj celková čiastka, ktorú mal žalovaný uhradiť mala byť správne vo výške 3.708 eur (51,50 eur x 72 splátok) a nie vo výške 3.603,60 eur. Potom celkové náklady spotrebiteľa by predstavovali 1.708 eur a nie sumu 163,60 eur uvedenú v zmluve. V zmluve tiež chýba uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN, ako aj uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, keď dátum splatnosti má byť uvedený presne a uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Ďalej poukázal na to, že žalobca mu nedoručil upomienku zo dňa 25.6.2017, ktorou mal upozorniť na možnosť úver zosplatiť, ak neuhradí splátku za mesiac 4/2017, a to v lehote do 5.8.2017. Bola mu však doručená iná upomienka zo dňa 26.4.2017, ktorou spoločnosť CFH, a.s. žalovaného vyzvala k úhrade splátky splatnej v mesiaci 2/2017 vo výške 154,50 eur, a to v lehote do 5.6.2017. Listom zo dňa 19.8.2017 spoločnosť CFH, a.s. zosplatnila úver predčasne. Je zrejmé, že prvá nezaplatená splátka bola splatná 20.2.2017, k zosplatneniu došlo dňom 20.2.2017. Premlčacia doba ohľadne zosplateného úveru začala plynúť od 20.2.2017, a uplynula dňa 21.2.2020. Žaloba bola podaná na súde dňa 3.4.2020, teda po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty.

5. Replikou žalobca reagoval tak, že dňa 1.12.2014 uzatvorili spoločnosť CFH, a.s. a žalovaný dodatok k zmluve o spotrebiteľskom úvere, kde si dohodli fixnú ročnú úrokovú sadzbu 24,15 % a RPMN 24,15 %, nakoľko jedinou odplatom za poskytnutie úveru bol zmluvný úrok. Odplata RPMN je v rámci limitu najvyššej prípustnej odplaty, nakoľko výška priemernej RPMN pre spotrebiteľské úvery od 1500 do 6500 eur so splatnosťou od 5 do 10 rokov, zverejnená naposledy v čase pred uzavretím zmluvy (3. štvrtrok 2014) so stavom ku dňu 30.9.2014 predstavovala 17,33 %. Dojednaná odplata tak neprevyšuje 2x tejto hodnoty, teda hodnotu 34,66 eur, preto je primeraná a v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka) a dobrými mravmi. Zároveň RPMN bola vypočítaná podľa vzorca na výpočet RPMN zverejneného v prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. K nezohľadneniu poistného vo výpočte RPMN žalobca uviedol, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne z článku IV-Príhláška k poisteniu schopnosti splácať splátky úveru je preukázané, že poistenie bolo dobrovoľné a jeho uzatvorenie nebolo podmienkou pre získanie úveru. Zároveň termín konečnej splatnosti „12/2020“ je dostatočne určitý a zrozumiteľný, splatnosť prvej splátky v úverovej zmluve bola dojednaná na deň 20.1.2015, konečná splatnosť úveru a doby trvania zmluvy pri počte 72 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala 20.12.2020. Podotkol, že predžalobná upomienka zo dňa 25.6.2017 bola žalovanému zasielaná doporučene, pričom žalovaný ju riadne prevzal, čo potvrdil aj vlastnoručným podpisom na doručke dňa 29.6.2017. Podľa žalobcu k premlčaniu nedošlo, nakoľko, žalovaný bol upozornený na zaplatenie splátky 04/2017 v lehote nie kratšej ako 15 dní, za súčasného upozornenia na možnosť úver predčasne zosplatiť. K zosplatneniu došlo po uplynutí 3 mesiaci pre splátku splatnú 04/2017, a to do splatnosti najbližšej splátky 18.8.2017, o čom žalobca informoval žalovaného listom zo dňa 19.8.2017. Premlčacia doba začala plynúť od 21.4.2017 a uplynula dňa 20.4.2020, pričom žaloba bola podaná skôr, a to dňa 3.4.2020, teda v rámci trojročnej premlčacej doby.

6. Žalovaný v duplike reagoval tak, že žalobca mohol vyhlásiť splatnosť už pre prvú omeškanú splátku 2/2017, ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, preto zotrval na námietke premlčania nároku, ako aj tvrdení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, preto žalobcovi patrí nárok na zaplatenie sumy 661 eur.

7. V podaní došlom súdu dňa 30.9.2022 žalovaný uviedol, že žalobca sa pri uzatváraní zmluvy zamerenal len na zistenie pomerov žalovaného a jeho schopnosť splácať úver komplexne neskúmal. Spoločnosť CFH, a.s. uzatvoril so žalovaným dňa 16.1.2014 Zmluvu o aktivácii pôžičkovej kreditnej karty Slovenská požičovňa, s úverovým rámcom 900 eur, výškou mesačnej splátky 30 eur a úrokovej sadzbe 22,80 %. Tento nárok si žalobca uplatnil v konaní na Okresnom súde Košice II sp. zn. 41Csp/55/2020. Súd konanie zastavil uznesením zo dňa 17.8.2020. V čl. II zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený len čistý príjem žalovaného 651 eur, v časti mesačné finančné náklady je uvedené 99 eur, iné mesačné výdavky 0 eur. Zároveň je uvedený aj počet vyživovacích povinností. Nie je však reálne, aby žalovaný mal mesačné výdavky v hodnote 99 eur. Odborná starostlivosť veriteľa predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník uviedol, minimálne potvrdením zamestnávateľa, napokon sú aj verejne prístupné údaje, ako štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime a je potrebné tieto porovnávať so známymi resp. od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdými) informáciami o príjmoch a výdavkoch. Žalobca mal vedomosť, že žalovaný spláca aj ďalší úver, ktorý mu tiež poskytol žalobca. Už to malo mať za následok zvýšenú pozornosť veriteľa, ktorému nemalo postačovať neosvedčené tvrdenie žalovaného o výške jeho výdavkov. Žalobca neoveroval bonitu žalovaného z reportu Sociálnej poisťovne a prostredníctvom SRBI.

Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedný. Žalobca tak nepreukázal splnenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010. Keďže právny predchodca porušil svoju odbornú starostlivosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť a zároveň ku dňu postúpenia pohľadávky ešte nenastal termín končenej splatnosti úveru (v zmluve dohodnutý na 20.11.2020), potom nie je zo strany žalobcu preukázané splnenie zákonnej podmienky platného postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v zmysle § 17 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z.

8. Na predmetné podanie reagoval žalobca v tom zmysle, že žalovaný z titulu zamestnanca preukázal dobu trvania pracovného pomeru, výšku mesačného príjmu, ako aj výšku mesačných výdavkov Preto výšky mesačnej splátky sa javí ako primeraná. Žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by mu znemožnili riadne splácanie úveru. Zároveň uviedol, že si od žalovaného za účelom overenia jeho bonity vyžiadal súhlas s použitím jeho osobných údajov na účely preverenia jeho histórie v nebankovom registri klientskych informácií.

9. Súd v spore rozhodol rozsudkom (v poradí prvým) tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 661 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 661 eur od 25.8.2017 do zaplataenia (výrok I), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II) a stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal (III výrok). Na základe odvolania podaného žalovaným, odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu tohto zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení odvolací súd uložil súdu prvej inštancie dôsledne a presvedčivo vysporiadať sa so všetkými relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán (včítane argumentácie o neplatnosti mimoriadneho zosplatenia úveru a skrz toho neplatnosti postúpenia pohľadávky pre rozpor s § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010. Zb.), ako aj otázkou dôslednej interpretácie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorého výklad by nemal byť príliš formalistický, v dôsledku čoho by to v krajnostiach mohlo viesť až k situácii, kedy by bola so závažnejším spôsobom porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou veriteľa paradoxne spojená menšia sankcia, ergo rozsah ochrany poskytnutej spotrebiteľovi. Je totiž potrebné mať na zreteli, že zosplatenie úveru má pre spotrebiteľa obvykle väčší dopad než zaťaženie úrokmi a poplatkami, a preto ochranu spotrebiteľa v stave platobnej neschopnosti, ktorá bola umocnená ľahkovážnym postojom veriteľa k možnostiam dlžníka plniť úverový záväzok, zrejme nebude možné dosiahnuť len nastúpením domnienky bezúročnosti a bezpoplatkovosti bez zamedzenia možnosti veriteľa dosiahnuť mimoriadne zosplatenie celého úveru.

10. Predmetom konania tak po zrušení rozsudku zostal nárok na zaplataenie sumy 661 eur s príslušenstvom.

11. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavili sporové strany ani ich právny zástupcovia. Právny zástupca žalobcu podaním došlým súdu dňa 29.2.2024 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, nepožiadal o jeho odročenie. Rovnako tak právny zástupca žalovaného podaním došlým súdu dňa 5.3.2024 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, nepožiadal o jeho odročenie. Súd tak pojednával v neprítomnosti sporových strán a ich právnych zástupcov podľa § 180 CSP.

12. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav.

13. Právny predchodca žalobcu – Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 uzavrel so žalovaným dňa 24.11.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 5610505156 a dňa 1.12.2014 Dodatok k predmetnej zmluve, na základe ktorej poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.000 eur, druh úveru –bezúčelový spotrebiteľský úver, pri výške mesačnej splátky 50,05 eur, s počtom mesačných splátok 72, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 24,16 %, s termínom konečnej splatnosti do splatenia všetkých jeho záväzkov podľa zmluvy, 11/2020, splatnosťou 1. splátky 20.12.2014, so splatnosťou splátok k 20. dňu v mesiaci, celkovej čiastke 3.603,60 eur, celkových nákladoch spotrebiteľa 1.603,60 eur eur, RPMN 24,15 %, priemernej hodnote RPMN 17,33 %. Úver bol poskytnutý jednorazovo bezhotovostne na účet žalovaného. Zo zmluvy vyplynulo, že žalovaný uviedol ako mesačné finančné náklady 99 eur a iné mesačné výdavky 0 eur.

14. Z Dodatku zo dňa 1.12.2014 k zmluve o spotrebiteľskom úvere vyplynulo, že fixná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 24,15 %, splatnosť prvej splátky bola stanovená na 20.1.2015, termín konečnej splatnosti bol stanovený 12/2020.

15. Z notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 mal súd preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla zlúčením so Všeobecnou úverovou bankou a.s., a.s., ako jej právnym nástupcom.

16. Z predžalobnej upomienky zo dňa 25.6.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej sume 206 eur a upozornil ho, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2017 v lehote do 5.8.2017, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný predmetnú výzvu prevzal dňa 29.6.2017, ako to vyplýva z priloženej doručky.

17. Z listu - oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 19.8.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy č. 5610505156 sa stal splatným v celom rozsahu a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy.

18. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný na predmetnom úvere celkovo uhradil sumu 1.339 eur.

19. Z uznesenia Okresného súdu Košice II sp. zn. 41 Csp/55/2020-118 zo dňa 17.8.2020 mal súd preukázané, že súd konanie o zaplatenie 1.861,21 eur vedené medzi totožnými sporovými stranami zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom.

20. Právny predchodca žalobcu VÚB a.s. listom zo dňa 30.9.2020, podaným na poštovú prepravu dňa 30.9.2020 (čl 265 spisu) oznámil žalovanému, že jeho pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere postúpil žalobcovi dňa 25.9.2020.

21. Súd zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa týchto právnych predpisov:

22. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, žena požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa ust. § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako ZoSÚ), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa ust. § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 2 písm. g), h), i) k) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

26. Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa ust. § 9 ods. 2, ZoSÚ okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné,

spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane

informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou

priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na

príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

28. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 1 ods. 1, 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných

prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. (2) Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

34. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

35. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

36. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

39. Podľa ust. § 517 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

42. Podľa článku 12 bod 12.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

43. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu - obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným, titulom ktorej si žalobca uplatňuje pohľadávku je spotrebiteľskou zmluvou s poukázaním na postavenie subjektov, ktoré ju uzatvárali. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatváral Spotrebiteľskú zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný ako dlžník je spotrebiteľom, ktorý nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákonné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských

zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Súd uvedenú Zmluvu o úvere č. 8510502393 podrobil sudcovskej kontrole s poukazom na ust. Zákona č. 129/2010 Z. z. účinným do 31.12.2017, kedy dospel k záveru, že uzatvorená zmluva spĺňa všetky náležitosti vyžadované predmetným zákonom.

44. V súvislosti s termínom konečnej splatnosti súd poukazuje na závery Súdneho dvora Európskej únie v rozsudku zo dňa 9.11.2016 vo veci C - 42/15 Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíróovej, v ktorom Súdny dvor skonštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Uvedené je možné analogicky aplikovať aj na termín konečnej splatnosti úveru s tým, že tento nemusí byť určený konkrétnym dátumom, ak veriteľ pri jeho určení použije také kritériá, ktoré umožňujú spotrebiteľovi identifikovať termín konečnej splatnosti úveru. V Dodatku k zmluve o spotrebiteľskom úvere bol termín konečnej splatnosti uvedený ako „12/2020“. Uvedená formulácia umožňuje spotrebiteľovi určiť konkrétny dátum konečnej splatnosti, nakoľko spotrebiteľovi je známy dátum poskytnutia úveru a splatnosť prvej splátky (20.1.2015), ako aj počet mesačných splátok 72 a jednoduchým matematickým výpočtom je možné dospieť k dátumu konečnej splatnosti úveru, ktorý by v prípade riadneho plnenia žalovaným bol 20.12.2020. Súd takto určený termín konečnej splatnosti preto považuje za dostatočný, poskytujúci aj nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi relevantnú informáciu o tom, že úver bude splácať v mesačných splátkach splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca do decembra 2020 a v súlade s § 9 ods. 2 ZoSÚ, z ktorého dôvodu potom nie je možné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

45. V súvislosti s údajnou absenciou predpokladov použitých pri výpočte RPMN súd uvádza, že základný predpoklad, ktorý sa pri výpočte RPMN aplikuje je uvedený priamo v ustanovení § 19 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle tohto ustanovenia sa pri výpočte RPMN vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Následne v Prílohe č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený súbor desiatich dodatočných predpokladov. Úlohou týchto predpokladov pre výpočet RPMN je určiť tie zložky, ktoré majú byť zahrnuté do celkových nákladov spojených s úverom, čo je potrebné vtedy, keď tieto zložky nie sú známe alebo ich nie je možné v čase výpočtu RPMN určiť alebo v prípade, že sa môžu líšiť v závislosti od spôsobu uplatňovania zmluvy o úvere. Veriteľ v listine označenej ako „štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere“ uviedol, že RPMN vo výške 24,15 % je vypočítaná pre výšku úveru, počet a výšku splátok uvedených v predmetnom dokumente, pričom zahŕňa všetky náklady. Predpoklad pre výpočet RPMN teda bol uvedený v listine, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a prevzatie ktorej potvrdil podpisom Dodatku k úverovej zmluve dňa 1.12.2014. Súd má za to, že v Dodatku k predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú.

46. Napokon z Dodatku k zmluve zo dňa 1.12.2014 vyplýva, že RPMN je vo výške 24,15 % rovnako ako aj fixná úroková sadzba 24,15 %, preto nemožno povedať, že by RPMN bolo uvedené nesprávne. Sú napokon dojednanú odplatu vo výške 24,15 % považuje za primeranú, nakoľko neprevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/41995 Z.z.. Odplata RPMN je v rámci limitu najvyššej prípustnej odplaty, nakoľko výška priemernej RPMN pre spotrebiteľské úvery od 1500 do 6500 eur so splatnosťou od 5 do 10 rokov, zverejnená naposledy v čase pred uzavretím zmluvy (3. štvrtrok 2014) so stavom ku dňu 30.9.2014 predstavovala 17,33 %. Dojednaná odplata tak neprevyšuje 2x tejto hodnoty, teda hodnotu 34,66 eur, preto je primeraná a v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka).

47. Zároveň je súd názoru, že spotrebiteľ mal možnosť dojednať si poistenie a aj uzatvoriť zmluvu bez poistenia, teda v tomto prípade poistenie nevstupuje do výpočtu RPMN, preto je názoru, že výška RPMN bola správne stanovená. Žalobca ako priemerný spotrebiteľ po riadnom oboznámení sa s obsahom zmluvy si musel byť vedomý toho, že poistenie môže v rámci zmluvy o úvere dojednať, ale zároveň tak urobiť nemusí, keďže uzavretie poistenia nebolo podmienkou dojednania zmluvy o úvere. (k tomu viď Rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 9CoCsp/4/2021). Preto sa poistné nezahŕňa do výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa, a v zmluve uvedené celkové náklady 1.603,60 eur sú uvedené správne, rovnako tak celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 3.603,60 eur.

48. Súd ďalej skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný a dospel k záveru, že tomu tak nie je. Pri posúdení premlčania súd vychádzal z toho, že splatnosť splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť nastala dňa 20.4.2017. Trojročná premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu, t.j. dňa 21.7.2017, premlčacia doba uplynula dňom 21.7.2020. Žaloba bola na súd podaná dňa 2.4.2020, teda v lehote troch rokov. Rovnako nepremľčanými sú splátky splatné dňa 20.4.2017, 20.5.2017 a 20.6.2017, u ktorých plynie premlčacia doba samostatne. Súd v tomto smere poukazuje na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, ktoré bolo prijaté k otázke začiatku plynutia premlčacej doby, na ktoré poukázal aj Krajský súd v Košiciach napr. sp. zn. 11Co/153/2019 zo dňa 10.6.2020.

49. V ďalšom sa súd v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu zaoberal otázkou, či právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postupoval v súlade s § 7 ZoSÚ, teda či s odbornou starostlivosťou skúmal bonitu spotrebiteľa (jeho schopnosť splácať predmetný spotrebiteľský úver).

50. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

51. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

52. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (účinného v čase postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

53. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

54. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 ZoSÚ je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej

schopnosti spotřebitele tak veritel' vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii.

55. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezavahuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/ domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp16/2021/2021, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 9Csp 1/2022, tiež Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp 80/2020).

56. Význam skúmania bonity spotrebiteľov je zdôrazňovaný aj v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie, pričom súd musí ex offa preskúmať dodržanie povinnosti veriteľa v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ (porov. rozsudky Súdneho dvora Európskej únie C-679/18, tiež C-449/13, C- 303/20).

57. Z článku 8 ods. 1 smernice 2008/48 vyplýva, že pred uzavretím zmluvy o úvere je veriteľ povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, pričom táto povinnosť môže prípadne zahŕňať nahliadnutie do príslušnej databázy. Cieľom tejto povinnosti je tiež posilniť zodpovednosť veriteľa a zabrániť poskytnutiu úveru nebonitným spotrebiteľom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. decembra 2014, CA Consumer Finance, C-449/13, EU:C:2014:2464, bod 43; zo 6. júna 2019, Schyns C-58/18, EU:C:2019:467, bod 40, a z 5. marca 2020, OPR-Finance, C-679/18, EU:C:2020:167, bod 20). Taká povinnosť tým, že má chrániť spotrebiteľov pred rizikami nadmerného zadlženia a platobnej neschopnosti, má pre nich zásadný význam (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. júna 2019, Schyns, C-58/18, EU:C:2019:467, bod 41, a z 5. marca 2020, OPR-Finance, C-679/18, EU:C:2020:167, bod 21, ako aj citovanú judikatúru).

58. Vo vzťahu k nevyhnutnosti skúmania výdavkov spotrebiteľa pri posudzovaní schopnosti splácať úver súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 2178/2018-77 z 25.7.201 cit.: „Povinnosť posouzení úveruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samého před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácat, ale prostředkovně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálními důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele a osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. V neposlední řadě chrání i pozici věřitelů samých, neboť odborné posouzení úveruschopnosti spotřebitele při žádosti o další úvěr snižuje riziko věřitelů, kteří těmto spotřebitelům poskytli úvěry či jiné služby již dříve. Proto zákon, konkrétně zákon o spotřebitelském úvěru (jeho § 9 odst. 1) stanoví, že věřitel je povinen při posouzení úveruschopnosti spotřebitele postupovat s odbornou péčí. Lze přisvědčit odvolacímu soudu, že věřitel nedostojí povinnosti stanovené mu zákonem o spotřebitelském úvěru, tedy nepostupuje s odbornou péčí při posouzení schopnosti spotřebitele splácat spotřebitelský úvěr, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázích dlužníků. Již gramatickým a logickým výkladem § 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru lze dovodit, že dostatečnými nejsou míněny informace získané toliko od spotřebitele. Odborná péče předpokládá údaje, které dlužník věřiteli uvedl, ověřit, resp. objektivně podložit minimálně potvrzením zaměstnavatele dlužníka (srov. E., F. G. B., J.: Zákon o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů č. 145/2010 Sb. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 98-109, ISBN 9788074001185). Nepochybně klíčová je i povinnost věřitele využívat veřejně dostupné informace, jakými jsou například státem publikované údaje o životním a existenčním minimu podle zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, a o průměrných výdajích obyvatelstva (databáze Českého statistického úřadu), a tyto porovnávat se známými nebo od spotřebitele zjištěnými (ne pouze tvrzenými) informacemi o jeho příjmech a výdajích. To ostatně

dovodil ve svém rozhodnutí ze dne 1. 4. 2015, sp. zn. 1 As 30/2015, i Nejvyšší správní soud, jehož závěry použil na podporu své argumentace již odvolací soud v napadeném rozhodnutí. Závěr odvolacího soudu dovozující, že spokojila-li se žalobkyně s nedoloženým prohlášením žalovaného o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech a nahlédnutím do registru dlužníků, nedostála povinnosti věřitele ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, je správný.“

59. Rovnako súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoCsp/6/2022 cit.: „Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd zastáva názor, že príjem aj rodinný stav klienta môžu byť vyhovujúce, ale pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalovaný skúmal aj iné aspekty, nemohol si vytvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalobcu, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalobcu splácať dlh zo zmluvy. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Vychádzajúc z doterajších výsledkov vykonaného dokazovania odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca (právny predchodca žalobcu) ako veriteľ v danej veci hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalobcu ako spotrebiteľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch čo v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Právny predchodca žalobcu si na základe získaných informácií nemohol vytvoriť dostatočný obraz o platobnej schopnosti žalovaného, keď síce si obstaral údaje o príjme žalovaného a časti výdavkov spočívajúcich v splátkach úverov, lízingov (a pod.) vo výške 99 eur, avšak ohľadom iných výdavkov žalobcu (bývanie, potraviny, lieky a pod.), už žalovaný postupoval nedostatočne, keď akceptáciou výdavku 0,- Eur mesačne uvedených žalovaným, si právny predchodca žalobcu bez náležitého zistenia skutočných výdavkov žalovaného, nemohol vytvoriť dostatočný platobný obraz o platobnej schopnosti žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh zo zmluvy.“

60. Nakoľko právny predchodca žalobcu porušil povinnosť riadne posúdiť bonitu spotrebiteľa-žalovaného, tak ako to má na mysli § 7 UoSÚ, nebol oprávnený úver zosplatiť (§ 11 ods. 1 ZoSU), nakoľko v čase postúpenia pohľadávky 25.9.2020 z VUB, a.s. (ako právneho nástupcu CFH, a.s.) § 17 ZoSU ustanovoval, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

61. V čase postúpenia pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy nenastala konečná splatnosť úveru a žalobca nebol oprávnený úver zosplatiť, preto nedošlo k platnému postúpeniu podľa § 17 ZoSU, právny úkon postúpenia pohľadávky je tak podľa § 39 OZ neplatný. Nakoľko nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, preto neostávalo iné, než žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

65. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 3 CSP, tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže konanie na súde prvej inštancie a konanie na odvolacom súde predstavuje jeden celok, nárok na náhradu trov zahŕňa tak trovy konania žalovaného na súde prvej inštancie ako aj trovy odvolacieho konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 Exekučného poriadku).